

DE NATIONALE BANK VAN BELGIË: HET ENIGE LID VAN HET EUROPEES STELSEL VAN CENTRALE BANKEN (ESCB) MET EEN ABSOLUUT FOUT DOEL (VERMOGEN) !!

RECHTBANK VAN KOOPHANDEL - HET VONNIS VAN 22 MEI 2015

PERSBERICHT VAN 26 JUNI 2015

1. Achtergrond en aanleiding voor deze rechtszaak

De Nationale Bank van België nv is de monetaire autoriteit voor ons land. In die functie beheert zij de officiële externe reserves van België. Zij doet dit als principaal (en dus niet als agent), hetgeen inhoudt dat zij volkomen eigenaar moet zijn van die officiële externe reserves.

De richtlijnen van het Internationaal Monetair Fonds (het IMF) leggen deze voorwaarden gewoonweg op. De gedragscodes van diezelfde instelling schrijven bovendien voor dat de monetaire autoriteiten omtrent de eigendomsrechten van die activa een totale transparantie moeten nastreven.

De NBB is toegetreden tot het ESCB, en heeft hierbij de boekhoudprincipes en regels, vervat in de Richtsnoeren van de ECB, onderschreven. Deze stellen onder meer dat een NCB uitsluitend die activa op haar balans zal opnemen waarvan zij volkomen eigenaar is, waarvan de lasten en opbrengsten tot haar eigen vermogen dienen gerekend te worden.

Zij moeten hierbij op volkomen transparante wijze te werk gaan, een waarheidsgetrouw beeld afleveren ten behoeve van alle stakeholders. Een correcte toepassing van het Richtsnoer moet dit garanderen.

De Nationale Bank van België werd krachtens de wet van 8 mei 1850 opgericht, volledig met privé kapitaal en als een naamloze vennootschap. Gedurende meer dan 100 jaar heeft zij op deze manier gewerkt, en een eigen vermogen opgebouwd.

Onderdeel daarvan is de goudvoorraad, welke (nagenoeg volledig in die periode) werd opgebouwd in navolging van een bij wet opgelegde dekkingsscoëfficiënt: de uitgegeven bankbiljetten (haar eigen schulden) dienden volgens een bepaalde verhouding ingedekt te zijn door goud. Net zoals in de ons omringende landen.

Op dit moment is het zo dat de NBB nog steeds een gemengd aandeelhouderschap heeft, waarbij 50 % van haar kapitaal in handen is van hoofdzakelijk particuliere aandeelhouders.

De nationale en internationale wetgevers hechten het hoogste belang aan de bescherming van deze beleggers, en leggen effecten uitgevende instellingen talrijke informatieverplichtingen op.

De beleggers een transparant en waarheidsgetrouw beeld afleveren omtrent het vermogen van de vennootschap is hierbij fundamenteel.

Transparantie is een begrip “van openbare orde” geworden, zeggen de juristen.

In het verleden zijn er rechtszaken en vonnissen geweest (met de NBB als betrokken partij, die volgende standpunten dus verdedigde), waarin geoordeeld werd dat:

- de aandeelhouders van NBB geen enkel recht zouden hebben op (de meerwaarden van) de goudvoorraad,
- deze goudvoorraad “eigenlijk” de Belgische Staat zou toebehoren,
- de eigendom van de goudvoorraad “eigenlijk niet” bij de monetaire autoriteit zelf zou liggen, doch wel bij De Staat waarvoor zij opereert,
- en werd er zelfs over “fiduciaire eigendom” en “doelvermogens” gesproken.

Daarnaast is het zo dat de Wetgever in het verleden verschillende ingrepen heeft gedaan waarbij de vermogensrechten van zowel de vennootschap NBB nv als die van de aandeelhouders geschonden zijn:

- via het invoeren van een Artikel 20bis in de Organieke Wet (1989),
- welke (in aanloop naar de euro, en in alle stilte) geschrapt en vervangen werd door het huidige Artikel 30 (1998), met zijn eigen fundamentele verschillen met het oorspronkelijke Artikel 20bis,
- via het **Artikel 9bis**, welke met terugwerkende kracht (in 2002) in de Organieke Wet van 1998 werd ingelast (en waarin men stelt dat de NBB: 1) de officiële externe reserves **van de Belgische Staat** en 2) als “een doelvermogen” aanhoudt en beheert),
- via “lex specialis” waarbij de vennootschap NBB en haar aandeelhouders werden onteigend van de op dat moment in de onbeschikbare reserverekening geboekte meerwaarden op de goudvoorraad.

In haar jaarverslagen (tot dit moment het belangrijkste onderdeel van de financiële communicatie) werden deze standpunten overgenomen:

- in de toelichtingen met betrekking tot de goudvoorraad evolueerden de tekst van “De goud- en deviezenreserves van de Bank” (tot het jaarverslag 2001) naar “De officiële goud- en deviezenreserves van de Belgische Staat (jaarverslagen vanaf 2007 tot op vandaag);
- in het voorwoord van het jaarverslag 2002 heeft Gouverneur Guy Quaden het over “de centrale banken van het Eurosysteem die de goud- en deviezenreserves bewaren en beheren ...”.

Vandaag is er een totaal gebrek aan transparantie omtrent de omvang en de samenstelling van het eigen vermogen van de Nationale Bank van België, waar de exacte en normale eigendomsrechten nu echt liggen.

Dit is een absoluut tegengestelde situatie van datgene wat instanties als IMF, ECB en Europese Wetgevers hebben willen bereiken.

En waar de (potentiële) aandeelhouders nood aan, en absoluut recht op hebben.

Op 3 januari 2014 werd een rechtszaak ingeleid voor de Rechtbank van Koophandel, teneinde:

1. in rechte te horen zeggen dat de goudvoorraad en zijn meerwaarden tot het eigen vermogen van de NBB behoren,
 2. een balans te verkrijgen waarin op een correcte en transparante wijze blijkt dat deze goudvoorraad en zijn meerwaarden tot het eigen vermogen van de NBB behoort.
- Dat het eigen vermogen van de vennootschap dus op een correcte manier tot uiting wordt gebracht.

Behoren de goudvoorraad en zijn meerwaarden toe aan de Nationale Bank van België of aan de Belgische Staat?

Alleen als zij eigendom zijn van de NBB hebben ze hun plaats op de balans van de NBB, en dan moet het uit diezelfde balans duidelijk blijken dat de goudvoorraad tot het eigen vermogen van de NBB behoort.

2. Belangrijkste verwijt aan de NBB

Net zoals de andere centrale banken is de Nationale Bank van België een van haar Staat afgescheiden privaatrechtelijke entiteit, met haar eigen afgeschermd vermogen.

Een vermogen welke het bestuur van de bank op autonome manier beheert, rentabiliseert en (hopelijk) verder laat aangroeien. Zij moet daarbij ten allen tijde de belangen van de vennootschap beschermen.

De NBB laat na, in tegenstelling tot de andere centrale banken van het ESCB en de ECB zelf, om haar “eigen vermogen” ook als dusdanig te benoemen en te bespreken.

De naamloze vennootschap NBB heeft (net zoals elke andere vennootschap trouwens) een bepaald doel te realiseren. Een deel van haar vermogen zijn activa welke als “de officiële externe reserves” van ons land worden omschreven. De bepalingen van het Artikel 9bis maken dat doel duidelijk: de NBB moet, binnen het kader van het ESCB, de officiële externe reserves aanwenden voor het voeren van een monetaire beleid, het sturen van wisselkoersen en dergelijke meer, teneinde op die manier het algemeen welzijn te maximaliseren.

Als de NBB stelt dit “doelvermogen” uitsluitend te kunnen gebruiken voor doeleinden welke het openbaar belang dienen, is het dit wat men zou moeten bedoelen.

En NIET het terugdringen van de openbare schuld !!

De uiteindelijke eigenaars van dit vermogen echter zijn en blijven de aandeelhouders van deze vennootschappen.

Als het ingebrachte en verder uitgebouwde vermogen niet langer nodig is om “het doel” van de vennootschap te dienen, en het bestuur beslist tot een uitkering van een deel van dit eigen vermogen, dan zijn de enige rechthebbenden: de eigenaars van die vennootschappen. De aandeelhouders dus.

In vele landen zijn dit enkel de respectievelijke Staat, in België is dit aandeelhouderschap gemengd.

In vele andere landen hebben de verschillende Staten hun centrale bank genationaliseerd. Er werd belastinggeld aangewend om die uiteindelijke eigendoms-rechten tegen een redelijke en passende vergoeding over te nemen van de bestaande aandeelhouders. De enige correcte manier.

3. Belangrijkste elementen

De Nationale Bank van België heeft in deze zaak, voor het eerst, expliciet moeten erkennen dat de goudvoorraad met haar meerwaarden “tot haar vermogen” behoort.

Wanneer we rekening houden met volgende feitelijke opsomming:

- *De strikte voorwaarden van het IMF inzake officiële externe reserves (om als dusdanig gecatalogeerd te kunnen worden),*
- *De voorwaarden van de ECB (om activa op de balans te mogen brengen),*
- *De duidelijke standpunten welke het IMF en de ECB nemen over welke balansposten van een centrale bank altijd als eigen vermogen gelden,*
- *Het feit dat NBB zelf stelt juridisch eigenaar te zijn, in de betekenis van het burgerlijk wetboek bovendien,*

- *Het feit dat de NBB haar goudvoorraad uitdrukkelijk tot haar eigen vermogen rekent, om de voordelen van de notionele interestaftrek te berekenen,*
- *De manier waarop de NBB haar voorraad zelf heeft opgebouwd (in navolging van een wettelijke coëfficiënt voor haar bankbiljetten en andere eigen schulden in te dekken), en talloze ander feiten, uitgebreid en in detail beschreven in de monetaire geschiedenis van ons land,*
- *Een simpele vergelijking met de andere centrale banken van het ESCB (en hoe die hun vermogen benaderen),*

kunnen we, in de plaats van de NBB, uitdrukkelijk besluiten:

als de NBB het heeft over “haar vermogen”, is dit evident haar EIGEN vermogen !!

De Nationale Bank van België plaatst haar goudvoorraad op het actief van haar balans, en brengt de ongerealiseerde meerwaarden tot uiting in de balanspost “Herwaarderingsrekeningen” (Passief 12). Zoals ook de Richtsnoeren van de ECB dit voorschrijven.

Zoals gesteld: een balanspost welke altijd tot het eigen vermogen van de vennootschap dient gerekend.

De ECB en het IMF stellen immers duidelijk dat:

- 1) “revaluation accounts are balance sheet items that effectively constitute part of equity,
- 2) That these unrealised changes in value are considered equity items is consistent with the idea that such changes in value belong to the owners.

Op het moment dat die meerwaarden worden gerealiseerd boekt de NBB die bedragen in een onbeschikbare reserverekening. **De NBB onttrekt deze reserverekening echter aan haar eigen vermogen**, gezien ze onder “Overige passiva” (rubriek “Diversen”, post op het passief 10.3) op de balans wordt geplaatst.

De NBB moet hierbij wettelijke bepalingen volgen. Door de gevolgen van het vroegere Artikel 20bis te aanvaarden (geldig van 1989 tot 1998) was de tot op vandaag onveranderde werkwijze van NBB – doch enkel gedurende die periode - gerechtvaardigd.

Omdat de Wetgever in 1998 dit artikel heeft geschrapt en vervangen door het huidige Artikel 30, is een verdere ongewijzigde werkwijze op geen enkele manier nog langer te verantwoorden.

Het vroegere Artikel 20bis hield een feitelijke onteigening in: eigen vermogen van een vennootschap werd bij de realisatie ervan omgezet in een (uitgestelde) schuld aan de Belgische Staat:

- De begunstigde van de schuld was benoemd: de Belgische Staat,
- Die zou, bij vereffening van de vennootschap, de op deze rekening geboekte bedragen integraal incasseren,
- In afwachting betaalt de NBB de verdere opbrengsten van deze reserverekening rechtstreeks aan de Belgische Staat,
- **Aan alle criteria om als schuld te worden bestempeld was voldaan, en de NBB boekte deze schuld dus terecht (in navolging van een wet) onder “Overige Passiva”,**

Het huidige Artikel 30 echter herneemt niet langer een begunstigde van die reserverekening. Absoluut terecht: de oude wet (Artikel 20bis) was een onteigening zonder vergoeding.

De NBB heeft in deze zaak nu moeten toegeven dat de goudvoorraad tot haar vermogen behoort (en niet langer “eigenlijk van de Belgische Staat” is);

- ***Ook voor een centrale bank bestaan er slechts twee soorten vermogens: EIGEN of VREEMD vermogen;***
- ***Als de onbeschikbare reserverekening daarbovenop***

- “geen schuld uitmaakt aan de Belgische Staat “ (conclusies van de NBB d.d. 30/04/2014, bevestigd in het vonnis),
- er ook geen andere begunstigde van de schuld bekend is,
- en men presenteert op de balans die meerwaarden, tot hun realisatie, als een post toebehorend tot het eigen vermogen,
- en Artikel 30 legt geen specifieke verplichting op omtrent het plaatsen van die reserverekening op de balans (eigen of vreemd vermogen),
- dan hoort die onbeschikbare reserverekening tot het eigen vermogen van de vennootschap (wat de NBB – in diezelfde conclusies - zelf ook stelt: tot zolang er geen “lex specialis ” zou komen);
- en dan heeft de NBB nu geen enkel geldig argument om die reserverekening op haar balans niet onder haar effectief eigen vermogen te plaatsen:
Wat boekhoudkundig altijd als eigen vermogen werd getoond, moet bij realisatie eigen vermogen blijven.

Zij plaatst “de onbeschikbare reserverekening ” echter onder “Overige Passiva “ op haar balans.

Zelfs al is de benaming niet uitdrukkelijk “Vreemd vermogen”:

- wanneer alle andere posten onder deze rubriek wijzen op duidelijke schulden (ze hebben het woord “schuld” letterlijk in hun benaming),
- wanneer de NBB stelt dat aandeelhouders nooit rechten zouden kunnen doen gelden op deze meerwaarden (totaal ten onrechte), en zij ervanuit gaat dat die “lex specialis” er altijd zou komen,
- zij zelf geen actie onderneemt tegen deze wet (Artikel 30), en de opbrengsten van deze rekening gewoon verder aan de Staat toekent,
- wanneer zij de op deze reserverekening ingeschreven bedragen niet in aanmerking neemt voor de notionele interestaftrek,
- dan moet de conclusie niet moeilijk zijn dat de NBB zelf deze reserverekening gewoon als een schuld wil blijven beschouwen ??
- hetgeen een tegenstelling is tussen enerzijds de feitelijke waarheid en anderzijds de onsamenhangende standpunten omtrent haar goudvoorraad vanwege de NBB,
- en waardoor we terug bij de reden van onze rechtszaak zijn:
uitdrukken WAT IS. De goudvoorraad is eigen vermogen !!

4. Mijn reacties op de persberichten van de NBB

De NBB herneemt de gedachte uit het vonnis dat zij, door het Artikel 30 van de Organieke Wet te volgen, correct handelt. Zij gaat hier volledig voorbij aan haar taken en verplichtingen van centraal bankier, en van verantwoordelijk bestuurder van een vennootschap waar de aandeelhouders geen enkele inspraak hebben om hun belangen zelf te verdedigen,

Zij verwijst naar een eerder persbericht (van 16 maart 2007) waarin zij beweert “omstandig te hebben gecommuniceerd en voldoende achtergronduiding te hebben gegeven over de goud eigendom en de verwerking van de gerealiseerde goudmeerwaarden”.

Dit in een persbericht stellen is onterecht, want blijven (o.a.) onvoldoende toegelicht:

1. **Waarom werden in eerdere rechtszaken de standpunten verdedigd dat de goudvoorraad, en de andere officiële externe reserves, “eigenlijk” tot het vermogen van de Belgische Staat dienden gerekend?**

Bestaat er dan nu geen tegenstrijdigheid? Kunnen dezelfde activa tegelijkertijd tot het vermogen van twee verschillende juridische entiteiten behoren?

2. In haar streven naar totale transparantie stelt de NBB dat “zij op dezelfde wijze tewerk gaat als andere centrale banken als daar zijn De Nederlandsche Bank en de Deutsche Bundesbank, die eveneens van hun Staat onderscheiden juridische entiteiten zijn”.

Ik wijs er echter op dat in die toelichting ontbreekt dat al die centrale banken, net als de ECB zelf:

- alle gerealiseerde resultaten (winst of verlies), op al hun officiële externe reserves (dus ook de goudvoorraad), via hun resultatenrekening verwerken,
- en deze op die manier worden bestemd naar ofwel de (bovendien beschikbare) reserves van de vennootschap (en dus het eigen vermogen van de vennootschap verder versterken), ofwel onder de vorm van een dividend aan de aandeelhouders worden uitgekeerd (als vergoeding voor het kapitaal),
- **en dus eender op welke manier tot het vermogen van de aandeelhouders dienen te worden gerekend,**

3. Als de NBB inroept dat “een doelvermogen” (het Artikel 9bis) haar belemmert om haar eigen aandeelhouders hun normale rechten (hernomen in het Artikel 4 van haar Statuten) te respecteren, **waarom datzelfde doelvermogen voor die vergelijkbare centrale banken geen enkel probleem betekent om die rechten van hun aandeelhouders wel te respecteren?**

4. **Een vergelijking met betrekking tot het uitgeven van gouden herdenkingsmunten illustreert dit nog beter:**

- a. Als de Belgische Staat herdenkingsmunten uitgeeft, dan heeft de Wetgever ervoor gezorgd dat zij van de NBB gratis het nodige goud hiertoe bekomt.

De vennootschap NBB staat dit goud (tot een bepaalde hoeveelheid) gewoon gratis af, en de Belgische Staat incasseert de verkoopopbrengsten van deze uitgifte volledig voor eigen rekening.

- b. De Duitse Staat geeft ook herdenkingsmunten uit.

Zij koopt dit nodige goud aan van de Deutsche Bundesbank, **tegen marktprijs** bovendien.

Die gerealiseerde meerwaarden worden dan door de Bundesbank via haar resultatenrekening verwerkt en uitgekeerd aan haar aandeelhouders.

- c. Dit alles staat transparant toegelicht in het jaarverslag van De Deutsche Bundesbank (2014: pag. 80).

5. Vindt de NBB dat zij in dezelfde mate als die andere centrale banken de belangen van de vennootschap NBB, en van haar aandeelhouders, verdedigt? Zoals die andere centrale banken dit duidelijk wel doen?

6. Als de NBB beweert dat haar aandeelhouders geen enkel recht kunnen laten gelden op de meerwaarden op haar goudvoorraad, en hen deze vermogensrechten inderdaad ook ontnemt, moet zij minstens:

- a. Onweerlegbaar argumenteren op welke bepalingen uit haar Organieke Wet zij zich hiertoe kan baseren?

- b. Hierbij een correcte vergelijking maken met de houding welke de andere centrale banken hierbij aannemen bij de behandeling van deze meerwaarden,

- c. Uitleggen waarom zij een gefundeerd onderscheid kan maken tussen de verschillende componenten van haar officiële externe reserves?

Waarom bijvoorbeeld alle resultaten op haar deviezenvoorraad wel in haar resultatenrekening worden verwerkt, **net zoals eventuele minwaarden op de goudvoorraad**? Welke op deze manier dus wel bij de aandeelhouders mogen terecht komen.

En waarom het dus uitsluitend de meerwaarden op de goudvoorraad zijn die onder het mom van doelvermogen aan hun vermogensrechten worden onttrokken?

7. In haar eigen conclusies (van 30 april 2014) stelt de NBB het zelf duidelijker dan in het vonnis hernomen:

- a. “zolang de wetgever aan die meerwaarden geen bijzondere bestemming van algemeen belang heeft gegeven, **blijven die meerwaarden evenwel tot het vermogen van de Nationale Bank behoren,**”

- b. “**en zijn zij derhalve geenszins een schuld aan de Staat.**”

- c. “Een boeking op een onbeschikbare reserve heeft enkel tot gevolg dat zij niet beschikbaar zijn voor courante winstuitkeringen aan de aandeelhouders.”

De NBB laat foutief uitschijnen dat hier bij de Rechtbank een overwinning werd behaald. Zij gaat voorbij aan de feitelijke waarheid, verergert hierdoor enkel haar eigen situatie, die van haar hoofdaandeelhouder en van haar particuliere minderheidsaandeelhouders.

Er zijn hier enkel verliezers.

Immers, dagelijks zijn er aandeelhouders die handelen op basis van de beschikbaar gestelde informatie. Wanneer de NBB blijft stellen dat zij zelf niet de uiteindelijke eigenaar is van alle activa van de vennootschap, zijn er aandeelhouders die hun aandelen (moeten) verkopen tegen een koers die minder dan 10% bedraagt van de reële waarde van hun eigendomstitel.

5. Synthese

Als aandeelhouder heb ik bij het bestuur van de NBB aangedrongen om een jaarrekening en een balans te verkrijgen die op transparante wijze een duidelijk en betrouwbaar beeld geeft van mijn eigen correcte vermogensrechten. Ik werd hiertoe gedwongen mij tot de rechtbank te wenden.

Dergelijke informatie krijgen is voor de aandeelhouders van de andere centrale banken geen enkel probleem, omdat men daar op een correcte manier het vermogen van de centrale bank respecteert, en de normale eigendomsrechten kan laten gelden.

Het eigen vermogen van de Nationale Bank van België blijft echter onbespreekbaar:

- Op de recente algemene vergadering werd mijn vraagrecht niet gerespecteerd, waardoor de aandeelhouders essentiële informatie en standpunten omtrent de aspecten van dat eigen vermogen werden onthouden,
- In deze rechtszaak werden verslagen van bedrijfsrevisoren en honderden pagina's conclusies en argumenten uitgewisseld. De rechtbank laat dit alles onbehandeld, en levert een vonnis van amper een tiental niets zeggende lijntjes af,
- Daarnaast ligt er een enorme verantwoordelijkheid bij het bestuur van de NBB zelf weggelegd. Deze weigert echter passend op te treden.

Andere partijen, zoals daar zijn de toezichthouder (FSMA) en de ECB beweren ofwel geen bevoegdheid of geen rol te spelen hebben in het geval van de NBB (FSMA), of ontlopen gewoonweg hun verantwoordelijkheid (ECB). Als beursgenoteerd bedrijf en lid van het ESCB zou de NBB dus, los van de feitelijke waarheid, om het even wat mogen communiceren? En om op het even welke manier mogen handelen?

Een juiste afbakening van en respect voor het eigen vermogen van een centrale bank is van levensbelang, niet in het minst voor haar particuliere aandeelhouders. De NBB moet immers steeds belangrijker risico's nemen, welke op een bepaald moment tot belangrijke verliezen kunnen leiden.

De particuliere aandeelhouders kunnen hierbij hun investering en hun gereserveerde winsten verliezen, en in het slechtste geval zelfs uit het kapitaal van de vennootschap worden verdrongen (wanneer zij een noodzakelijke kapitaalsverhoging niet zouden kunnen volgen).

Door het Artikel 20bis van haar Organieke Wet werd de Nationale Bank van België geconfronteerd met een wettelijke basis om de gerealiseerde meerwaarden op haar goudvoorraad als een schuld aan de Belgische Staat te boeken.

Sedert 1998 bestaat deze wettelijke basis niet langer, gezien dit artikel opgeheven en vervangen werd door het huidige Artikel 30.

Wanneer de NBB nu ondubbelzinnig bevestigt dat de goudvoorraad inderdaad tot haar vermogen behoort, mag zij geen enkele onduidelijkheid laten bestaan of dit actief behoort tot haar EIGEN of tot haar VREEMD vermogen.

Als zij zegt “geenszins een schuld” is de onbeschikbare reserverekening dus EIGEN vermogen !!

Zij wordt tot deze absolute transparantie verplicht om te beantwoorden aan haar verplichtingen:

1. als beursgenoteerd bedrijf, met particuliere aandeelhouders,
2. welke haar door de gedragscodes van het IMF worden opgelegd als monetaire entiteit van België (beheerder van de officiële externe reserves van ons land),
3. welke haar worden opgelegd door de Richtsnoeren van de ECB.

Zoals de NBB in haar persberichten zelf vraagt, leert een eenvoudige vergelijking met andere centrale banken als de Deutsche Bundesbank, De Nederlandsche Bank en de ECB zelf dat:

1. De goudvoorraad tot het eigen vermogen van de NBB moet worden gerekend,
2. De uiteindelijke eigendomsrechten van die goudvoorraad, als onderdeel van dat eigen vermogen, toebehoort aan de eigenaars van die vennootschappen: de aandeelhouders !!

We kunnen na deze rechtszaak dus zonder enige twijfel stellen:

Wanneer de NBB, na in een reeks rechtszaken telkens andere standpunten te hebben verdedigd, nu voor de eerste keer uitdrukkelijk erkent dat de goudvoorraad tot haar vermogen behoort, bedoelt zij:

“ De goudvoorraad met zijn meerwaarden behoort tot het eigen vermogen van de Nationale Bank van België nv !! “

Ofwel:

GEREALISEERDE MEERWAARDEN OP GOUD = ONBESCHIKBARE RESERVEREKENING

ONBESCHIKBARE RESERVEREKENING = GEEN SCHULD

GEEN SCHULD = GEEN VREEMD VERMOGEN

GEEN VREEMD VERMOGEN = EIGEN VERMOGEN

➔ GEREALISEERDE MEERWAARDEN OP GOUD = EIGEN VERMOGEN

Omdat de NBB deze vermogensrechten op onvoldoende transparante en zelfs foutieve wijze tot uiting brengt op haar balans,

en absoluut gesterkt door onze behaalde resultaten in deze rechtszaak,

gaan wij vol overtuiging binnen de gestelde termijnen de beroepsprocedure starten, teneinde het vooropgestelde doel volledig te realiseren, namelijk:

de NBB verplichten, ten behoeve van haar aandeelhouders vooral, een waarheidsgetrouw en transparant beeld af te leveren omtrent het eigen vermogen van de vennootschap !!

Ik doe hierbij een oproep:

- 1) Aan zowel de bestuurders van de NBB als aan onze Wetgever, om het einde van deze beroepsprocedure niet af te wachten en zo spoedig mogelijk het nodige te doen om te verhelpen aan deze absoluut foute situatie;
- 2) Aan alle minderheidsaandeelhouders, om zich aan te sluiten tot deze groepsactie en op die manier te verzekeren dat zij inderdaad ook tot het einde kan worden gevoerd.